

عنوان مقاله:

قرائت و حجیت آن از منظر ابوجعفر طبری و امین الاسلام طبرسی

محل انتشار:

دوفصلنامه مطالعات قرائت قرآن، دوره 10، شماره 19 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسندگان:

محمدحسین محمدی - استادیار گروه علوم قرآن، جامعه المصطفی العالمیه، قم، ایران

محمد یحیی اخلاقی - دانش آموخته سطح چهار رشته علوم و فنون قرائت، جامعه المصطفی العالمیه، قم، ایران

محمد امینی تهرانی - استادیار، گروه علوم و فنون قرائت، مجتمع آموزش عالی قرآن و حدیث، جامعه المصطفی العالمیه، قم، ایران؛

خلاصه مقاله:

مساله اثربخیزی تفسیر از قرائت مختلف قرآن کریم از بحوث مهم در حوزه تفسیر و علوم قرآن بشمار می رود. مفسران قرآنی و علمای اسلامی با توجه به ادله و مبانی خاص خود در این موضوع، به تبیین تاثیر قرائت گوناگون بر تفسیر قرآن کریم پرداخته اند و شواهد زیادی از تاثیر قرائت مختلف در فهم و درک معانی آیات را در مطالعات قرآنی و تفاسیر ذکر کرده اند. موضوع این تحقیق بررسی قرائت در دو تفسیر جامع البیان طبری و مجمع البیان طبرسی است. هدف این تحقیق مقایسه و بررسی تطبیقی مبانی قرائت از جنبه های گونه گون قرآن کریم میان دو مفسر و دانشمند بزرگ اسلامی «طبرسی» و «طبری» در استفاده از قرائت مختلفه می باشد که پژوهشگر سعی کرده ضمن انجام بررسی دقیق بین افکار و نوشته های این دو عالم بزرگ اسلامی به این نتیجه دست یابد که میزان تاثیرپذیری تفسیر از قرائت تا چه حد بوده و ایشان از چه مبانی برخوردار بوده و به چه دلایلی در این موضوع به استدلال پرداخته اند. روش پژوهش در این مقاله توصیفی و تحلیلی بوده و با استفاده از منابع مکتوب قرآنی و تفاسیر و به صورت تطبیقی مورد بررسی قرار گرفته است. هر دو مفسر هم به قرائت شاذ توجه کرده اند و هم متواتر. در عین حال طبرسی تحت تاثیر روایات اهل سنت بوده و طبری نیز به روایات اهل بیت D و هم به روایات شیعه توجه کرده است

کلمات کلیدی:

قرائت سبعة، مبانی، جامع البیان طبری، مجمع البیان طبرسی، تفسیر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1633870>

